

בבית המשפט העליון

רע"א 2599/21 - א'

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המבקש: ישי התרסי

נגד

המשיבה: מנורה מבטחים ביטוח בע"מ

**בקשה מיום 25.4.2021 לעיון חוזר ולחילופין
להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור;
תשובת המשיבה מיום 5.5.2021**

החלטה

1. ביום 18.4.2021 הוגשה לבית משפט זה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 8.2.2021 בע"א 449-11-20 (להלן: פסק הדין). בקשת רשות הערעור לא הייתה מנומקת וצוין בה כי "נימוקי הבקשה לרבות האסמכתאות בתמיכה לה, יומצאו לבית המשפט הנכבד תוך 20 ימים ממועד ההגשה". ביום 19.4.2021 ניתנה החלטה על ידי כב' הרשמת ד' להב בה צוין כי אין עיגון בדין למתכונת של הגשת הודעת ערעור "פורמאלית" בהליך אזרחי וכי הבקשה חסרת נימוקים כנדרש בדין. בנוסף, נקבע בהחלטה כי גם אם היה ניתן לראות בכך בקשה להארכת מועד להגשת ההליך עצמו, אין בבקשה נימוק כלשהו להארכת המועד. משכך, אפשרה הרשמת להב למבקש להגיש, עד ליום 25.4.2021, בקשה מנומקת להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור.

2. ביום 25.4.2021 המבקש הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטתה של הרשמת להב מיום 19.4.2021, ולחילופין בקשה להארכת מועד לה צורפה בקשת רשות ערעור מנומקת. לטענת המבקש פסק הדין טרם הומצא לו ומשכך טרם חלף המועד להגשת

בקשת רשות הערעור. עוד טוען המבקש כי יש לקבל את הבקשה להארכת מועד שכן המשיבה לא הסתמכה על פסק הדין, ובהתחשב בכך שסיכויי ההליך טובים. ביום 5.5.2021 הוגשה תשובה מטעם המשיבה, אשר מתנגדת לבקשה. הבקשה והתשובה לה הועברו לטיפול על רקע חילופים בלשכת הרשמים.

3. לאחר שעיינתי בבקשה, בתשובה לה וביתר המסמכים שהונחו לפניי, הגעתי לכלל דעה כי דינה להידחות. לפי התיעוד במערכת "נט המשפט" פסק הדין הומצא לבא-כוח המבקש עוד ביום הינתנו, באמצעות המצאה אלקטרונית, והוא אף צפה בו ביום ההמצאה. האפשרות להמצאה אלקטרונית של החלטות שיפוטיות עוגנה בתקנה 161(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: תקנות סדר הדין האזרחי או התקנות החדשות), אשר קובעת כך:

"אלה הן דרכי ההמצאה ומועדיה:

(1) המצאה אלקטרונית –

(א) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני מבית המשפט לנמען תהיה באמצעות משלוח הודעה אלקטרונית לכתובת הדואר האלקטרוני שהוא ציין בכותרת כתב טענותיו ואם היתה זו כתובת דואר אלקטרוני מאובטחת, יכול שתהיה אף באמצעות משלוח המסמך האלקטרוני עצמו;

(ב) המצאה אלקטרונית של מסמך אלקטרוני לבית המשפט תהיה באמצעות מערכת נט המשפט; המבקש להמציא לבית המשפט מסמך אלקטרוני, ימסור לבית המשפט כתובת דואר אלקטרוני או כתובת דואר אלקטרוני מאובטחת לצורך המצאה אלקטרונית כאמור בתקנת משנה (א);

...

(ה) שליחת ההודעה האלקטרונית או המסמך האלקטרוני כאמור בתקנות משנה (א) או (ג), לא תיחשב כהמצאה כדין במועד השליחה אם הגיש הנמען תצהיר בדבר אי-קבלתו או בדבר קבלתו במועד מאוחר יותר".

אם כן, לפי הוראות תקנה 161(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, ניתן להמציא לבעל דין מסמך אלקטרוני, ובכלל זה החלטות שיפוטיות, לכתובת הדואר האלקטרוני שצוינה על ידו בכתבי טענותיו או לכתובת הדואר האלקטרוני שנמסרה על ידו לבית המשפט (ראו: בע"מ 1880/21 פלוני נ' פלוני, פסקאות 5-6 (6.5.2021)). הלכה למעשה, הוראה זו קובעת הסדר דומה לזה שהיה קבוע בתקנה 497 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, לפיו ניתן להמציא החלטות באמצעות משלוח הודעה בדבר מתן ההחלטה לתיבת הדואר האלקטרוני של בעל דין בצירוף קישור להחלטה עצמה (המצאה זו כונתה "הודעה

באתר") (להרחבה ראו: בש"א 8839/18 כהן נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול"), פסקאות 8-9 (19.12.2018)).

4. בהינתן כללים אלו ובהתחשב באופן שבו הומצא פסק הדין למבקש, מתייתר הצורך לדון בטענותיו באשר למועד שבו נודע לו על פסק הדין, ואולם אציין כי בגרסתו בעניין זה רב הנסתר על הגלוי. כך, למשל, טענתו של המבקש כי נודע לו על פסק הדין "בערך ביום 20.4.2021" לא מתיישבת עם הטענה כי הוא שכר את שירותי בא-כוחו הנוכחי "בתחילת חודש אפריל 2021". אולם, כאמור, איני נדרשת לדיון בסוגיה זו.

5. משפסק הדין הומצא למבקש ביום 8.2.2021 באמצעות המצאה אלקטרונית כמתואר, הרי שנוכח הוראות תקנה 137(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, המועד האחרון להגשת בקשת רשות הערעור הוא יום 18.4.2021. המבקש הגיש כאמור, ביום 18.4.2021, בקשת רשות ערעור "פורמאלית" ולא מנומקת. אולם, בקשה זו אינה עומדת בהוראות תקנה 149(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, לפיהן על בקשת רשות ערעור לכלול את הנימוקים שבשלהם יש להורות על רשות ערעור, כך שהלכה למעשה המבקש לא הגיש את בקשת רשות הערעור במועד. אף הבקשה להארכת מועד, מיום 25.4.2021, הוגשה לאחר חלוף המועד להגשת בקשת רשות ערעור.

6. האם המבקש הצביע על "טעמים מיוחדים" שבגינם יש להיעתר לבקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות הערעור כמצוות תקנה 176(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי? אני סבורה כי התשובה לשאלה זו היא בשלילה.

7. בפתח הדברים, ונוכח טענות המבקש, אבהיר כי אף אם אצא מנקודת הנחה שהמשיבה לא הסתמכה על פסק הדין, הרי שלא מדובר בטעם שדי בו על מנת ליתן הארכת מועד. לא אחת נפסק כי שאלת קיומו של "טעם מיוחד" תיבחן בהתאם לנסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה ולאיוון הראוי בין השיקולים השונים. בין היתר יש להביא בחשבון, לעניין זה, את משך האיחור, את הטעמים העומדים בבסיסו ואת סיכויי ההליך אשר מתבקשת ארכה להגשתו (ראו: בר"מ 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה (10.12.2013)).

8. לכך יש להוסיף כי בנוסף לשיקולים למתן הארכת מועד שפורטו בפסיקתו הענפה של בית משפט זה, המתמקדים במערכת היחסים בין הצדדים להליך והנסיבות הפרטניות של כל מקרה ומקרה, כעת, עם כניסתן של התקנות החדשות לתוקף, יש להוסיף ולאזן את האינטרסים של בעלי הדין אל מול האינטרס הציבורי. התקנות החדשות מעגנות

שורה של "עקרונות יסוד" העומדים בבסיס סדרי הדין (תקנות 1-5 לתקנות סדר הדין). בעקרונות אלה נקבע, בין השאר, כי על בית המשפט לאזן בית האינטרס של בעלי הדין שלפניו לבין האינטרס הציבורי שעניינו ב"נגישות הציבור למערכת בתי המשפט לרבות קיומו של דיון משפטי צודק, מהיר ויעיל, חיסכון במשאבי זמן ועלויות, מניעת הכרעות סותרות ומניעת שימוש לרעה בהליך השיפוטי" (תקנה 5 לתקנות סדר הדין האזרחי; עוד ראו: בש"א 3064/21 שיכון ובינוי נדל"ן בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל, פסקה 5 (6.5.2021)). כנגזרת מכך, בבקשה להארכת מועד לנקיטת הליך ערעורי על בית המשפט לשקול אף את ההחצנות של הבקשה על המערכת המשפטית כולה. ודוק, הליכים המוגשים שלא במועדם יוצרים שיבושים במערכת המשפט ומעמיסים התדיינויות נוספות ביחס לשאלת המועדים, שיש בהן כדי להשפיע לרעה על מהירות ויעילות ההתדיינות בהליכים אחרים שהוגשו במועד.

9. בענייננו, דומה כי האיחור בהגשת בקשת רשות הערעור נבע מטעותו של בא-כוח המבקש לסבור כי החלטתו של בית המשפט המחוזי לא הומצאה לו. אולם, ככלל, טעות בהבנת הדין אינה מהווה "טעם מיוחד" המצדיק מתן ארכה להגשת הליך ערעורי בנסיבות שבהן היה ניתן היה להימנע מהטעות בנקל באמצעות בדיקה פשוטה בדין הרלוונטי (ראו: בש"א 6155/19 פלוני נ' פלוני, פסקה 21 (16.6.2020), וההפניות הנזכרות שם). הכללים בדבר המצאה אלקטרונית של כתבי טענות הוחלו בבית משפט זה פעמים רבות, וכפי שפורט לעיל, התקנות החדשות אף לא שינו בעניין זה. ראו הדברים שצוינו בבע"מ 5381/19 פלוני נ' פלונית, פסקה 7 (28.11.2019):

"אני סבורה כי עלה בידי המבקש – אשר היה מיוצג על-ידי עורך-דין – להוכיח שהטעות שאליה נקלע לטענתו מצדיקה מתן הארכת מועד להגשת הערעור. לעניין זה חשוב להדגיש כי כללי ההמצאה הם כללים מושרשים וידועים אשר מעוגנים בתקנות ובפסיקה ענפה של בית משפט זה. ודוק, אף הכללים בדבר המצאה אלקטרונית של כתבי בי-דין, ובפרט הכללים החלים על המצאה באמצעות מנגנון 'הודעה באתר', הוחלו בפסיקתו של בית משפט זה לא אחת (ראו, למשל: עניין כהן; בש"א 2036/19 פלונית נ' פלוני (24.03.2019); עניין עופר ייצוק ושיווק; בש"א 3407/19 איזק נ' מדינת ישראל משרד האוצר אגף מס הכנסה, פסקה 6 (11.6.2019)). במצב דברים זה, אין בידי לקבוע כי הטעות הייתה בלתי נמנעת באורח סביר".

10. עוד אציין כי לאחר שעיינתי בפסק הדין, ונוכח אמת המידה לבחינת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", נראה על פני הדברים כי סיכוייו של ההליך אינם נחזים להיות

גבוהים, וכבר נקבע בפסיקה כי ככל שסיכוייו של ההליך שמתבקשת ארכה להגשתו נמוכים, כך נחלשת ההצדקה למתן הארכה המבוקשת (בש"א 1829/18 אלקודסי נ' מקורות חברת מים בע"מ (5.3.2018); בש"א 795/20 שגיא נ' נגרי, פסקה 4 (30.1.2020)).

11. אם כן, וממכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי המבקש לא הצביע על "טעם מיוחד" שבגיננו יש להיעתר לבקשה להארכת מועד.

12. התוצאה היא כי אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר בהחלטתה של הרשמת להב מיום 19.4.2021 וכן על דחיית הבקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור.

המזכירות תמחק את ההליך שבכותרת.

המבקש יישא בהוצאות המשיבה בסך של 1,000 ש"ח.

ניתנה היום, ט"ו בסיון התשפ"א (5.2021.26).

שרית עבדיאן

ר ש מ ת